

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1935 ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ: ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ: ΣΥΝΕΔΡΙΑ: ΤΗΣ 26ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Μεγαλειότατε,

Ἀπὸ τοῦ πενθίμου ἀπολογισμοῦ κατ' ἔθος καὶ καθήκον ἀρχομένη καὶ ἐφέτος ἡ λογοδοσία τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν μετὰ βαθείας θλίψεως καταχωρίζει τὴν ἀπώλειαν πλειόνων ἀτυχῶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συναδέλφων, διαπρεπεστάτων ἐργατῶν ἔν τε τῷ Ἑλληνικῷ καὶ ἔν τῷ διεθνῇ τῆς ἐπιστήμης ἀγρῶ, τῶν ὁποίων διατηροῦμεν ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν οὐχὶ μόνον ὡς ἐγγνώμονα ἀμοιβῆν τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ἐπιστήμης ἀφωσιωμένων ἐκείνων ἀγόνων, ἀλλὰ καὶ ὡς κέντρον συνεχείας τῆς ἐθνικῆς ἐπιστημονικῆς ζωῆς πρὸς στήριξιν τῆς εὐστόχου σταδιοδρομίας τῆς πατρίδος.

Τὸν Κωνσταντῖνον Κτενᾶν (1884-24. 1. 1935) ἐθρήνησεν οὐχὶ μόνον ἡ Ἑλληνική, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλοεθνῆς ἐπιστήμη, ἡ δὲ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπώλεσε πολυτιμότερον συνεργάτην, τοῦ ὁποίου τὸ ὄργανωτικὸν δαιμόνιον καὶ τὸ σταθερὸν σύστημα ἠσθάνθησαν βαθέως τὰ Δημοσιεύματα τῆς Ἀκαδημίας, τὰ τυχόντα ἐπὶ ἰκανὰ ἔτη τῆς ἐδεργετικῆς αὐτοῦ διενθύνσεως.

Περὶ τὴν ὀρυκτολογίαν καὶ τὴν πετρογραφίαν εἰδικῶς ἀσχοληθεὶς ὁ ἀείμνηστος συνάδελφος ἐνεκαίνισεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν νέαν περίοδον τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος καὶ διήνοιξε διὰ τῆς μεθόδου αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ὀργανώσεως τῶν μέσων τῆς μελέτης, καὶ ἰδίᾳ τῆς ὑποδειγματικῆς Ὄρυκτολογικῆς Συλλογῆς, τὰς ὁδοὺς τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι καταστήσας τὸν ἐπιστημονικὸν τοῦτον κλάδον ἐθνικὸν καὶ σχηματίσας σχολήν, ἐκ τῆς ὁποίας πολλαὶ ὑπὸ τὴν ἔμπνευσίν του ἐξεπήγασαν σημαντικαὶ ἐργασίαι ἀναφερόμεναι εἰς τὴν συστηματικὴν ἐξερεύνησιν τῆς τε πετρογραφικῆς καὶ τῆς ὀρυκτολογικῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἡ Ἀκαδημία οὐχὶ μόνον ἠτύχησε νὰ ἀκούσῃ συχνὰ τὸν διαπρεπεῆ ἐρευνητὴν ἀναπτύσσοντα τὰ πορίσματα τῶν πρωτοτύπων αὐτοῦ ἐρευνῶν μετ' ἀριστοτεχνικῆς σαφηνείας καὶ ἀπαραιμίλλου διδασκαλικῆς δεξιότητος, ἀλλὰ καὶ προδουμότετα ἐπε-

κούρησεν, ὅπως διὰ τῆς μετὰ μαθητῶν αὐτοῦ συνεργασίας προπαρασκευασθῆ ἱκανὸν ἢ σύνταξις τοῦ γεωλογικοῦ χάρτου τῆς Ἑλλάδος, ἔργον ἐθνικῆς σημασίας καὶ διεθνoῦς ἐπιστημονικοῦ διαφέροντος. Αἱ περὶ τὰ ἡφαιστειακὰ ζητήματα ἔρουναι καὶ ἰδίᾳ αἱ περὶ τῆς τελευταίας ἐκρήξεως τῆς Θήρας μελέται αὐτοῦ ἔφερον τὸν Κωνσταντῖνον Κτενᾶν εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Διεθνoῦς Ἡφαιστειολογικῆς Ἐνώσεως τῶν εἰδικῶν Ἀκαδημιῶν, θέσιν οὐχὶ ἀπλῶς τιμητικὴν, ἀλλὰ δρῶσαν ἐπιστημονικὴν.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ρακτιβᾶν (1865 - 21 Μαΐου 1935), διαπρεπέστατος νομικός, παρέσχεν ἐξαιρέτους πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας ὅπουδήποτε καὶ ἂν ἐνδεδῆθη εἴτε ὡς δικαστής, εἴτε ὡς Ὑπουργὸς εἴτε ὡς Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε ὡς Πρόεδρος τῆς ἡμετέρας Ἀκαδημίας.

Ὁ ἐπιστημονικὸς νοῦς τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου προωιμώτατα διαφανεῖς ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτοῦ «Περὶ τῆς τύχης τῆς προικὸς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου», ὑπῆρξε πολῦτιμον ἐφόδιον τῆς ἄλλης δράσεως τοῦ ἀνδρός, διότι ἐνίσχυσε τὴν ὅλην αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ εὐθύτητα καὶ κατέστησε γονιμώτατον τὸ φιλόπατρι αὐτοῦ ἔργον.

Ἐξαιρέτως ἐθνικὴ ὑπῆρξεν ἡ ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν προσέφερεν ὁ Κωνσταντῖνος Ρακτιβᾶν ὡς πρῶτος Γενικὸς Διοικητὴς τῆς ἀπελευθερωθείσης Μακεδονίας. Ἐν βραχεῖ σχετικῶς χρονικῶ διαστήματι κατώρθησε γὰ προσαρμόσῃ τὴν ἑλληνικὴν διοίκησιν καὶ δικαιοσύνην πρὸς τὰς νεωστὶ καταληφθείσας χώρας καὶ διὰ τῆς ἀκαμάτου φιλοπονίας του καὶ τῆς διανυγεστάτης του διανοίας παρεσκεύασε τὸ δύσκολον ἔδαφος πρὸς πλήρη κρατικὴν λειτουργίαν. Ἐδρεθείς δὲ ὑπὸ δυσκολωτάτας στρατιωτικὰς συνθήκας καὶ περιπλόκους ἐθνικὰς περιστάσεις ἐν Θεσσαλονίκῃ παρέσχε πολῦτιμον ἀρωγὴν εἰς τὸν περιεσκεμμένον καὶ διπλωματικώτατον Ἀνώτατον στρατιωτικὸν διοικητὴν τῆς πόλεως, οὗτω δὲ τὸ ἔργον τοῦ ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ συναγωνιζομένου τότε ἔθνος ἀπέβη οἷον πάντες γινώσκομεν.

Αἱ ἐξαίρετοι ἀρεταὶ τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός συνετέλεσαν ὥστε καὶ ὅτε ἀνεζητήθη ὁ πρῶτος πρόεδρος τοῦ ἀριστυστάτου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας πάντες οἱ ποθοῦντες τὴν ἐδραίωσιν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ὄργάνου τῆς εὐνομίας πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον Ρακτιβᾶν ἀπέβλεψαν μετὰ πεποιθήσεως, τὴν δὲ πρόβλεψιν ταύτην ἐδικαίωσε πλήρως ἡ δραῖσις αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀξίων αὐτοῦ συνεργατῶν ἐν τῷ σώματι.

Καὶ ὡς ἐπιστήμων καὶ ὡς ὑπάλληλος καὶ ὡς ἄνθρωπος ὁ Κωνσταντῖνος Ρακτιβᾶν καταλείπει φωτεινὸν παράδειγμα ἐμβριθείας, εὐορκίας καὶ μετριοφροσύνης.

Ὅκτω ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ρακτιβᾶν ἡ Ἀκαδημία ὑπέστη καὶ νέον βαρὺν πλήγμα εἰς τὰς τάξεις τῶν τακτικῶν αὐτῆς μελῶν διὰ τῆς ἀδοκῆτου ἀφαιρηγῆς πολυτιμοτάτου συνεργάτου, τοῦ Ἀνδρέου Μ. Ἀνδρεάδου (30, 11, 1876 - 29, 5, 1935),

Ἡ περὶ τὴν Δημοσιονομίαν καὶ τὰ Οἰκονομικὰ ἐπιστημονικὴ ἀσχολία τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου ἀρξαμένη ἐν νεαρωτάτῃ ἡλικίᾳ διὰ τοῦ περισπουδάστου περὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας ἔργου ἐξελίχθη γοργῶς πρὸς πολυγράφον δραῖον, ἀλλεπάλληλα δὲ δημοσιεύματα, ὀγκώδους συχνάκις μορφῆς καὶ παρέχοντα ἔκδηλον τὴν κλίσιν τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἱστορικὴν ἔρευναν τῶν κλάδων τῆς εἰδικότητος αὐτοῦ, προσεπόρισαν ταχέως εἰς τὸν Ἀνδρεάδην φήμην, ἐνωρὶς ἐξεληθούσαν τῶν ὀρίων τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

Ἡ πολυγλωσσία ἀλλὰ καὶ ἡ πολυγλωσσία τοῦ ἀνδρὸς, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἡ ἐν τῷ διεθνῇ κόσμῳ προσωπικὴ αὐτοῦ ἀναστροφή ἐξησφάλισαν εἰς αὐτὸν ἐδραίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θέσιν, ὅπου πολλῶν ἀπήλαυσε τιμῶν καὶ ἐξαιρέτως ἐτίμησε τὴν ἡμετέραν πατρίδα.

Ἡ ἱστορία τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας τοῦ Ἀνδρεάδου ηὐτύχησε νὰ ἴδῃ δύο σημαντικὰς μεταφράσεις εἰς τε τὴν Γερμανικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, διέδωκε δὲ ἔτι εὐρύτερον τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως.

Ἀνὴρ ἦτο ὅμως μόνη ἡ ἐπιστημονικὴ ἀσχολία τοῦ ἀοιδίμου συγγραφέως, ἥτις ἐπλήρου τὴν ζωὴν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ἴσῃ σχεδὸν μοίρᾳ καὶ μετὰ καταπλησσοῦσης πολυμαθείας περιέλαβεν ὁ Ἀνδρεάδης εἰς τὸν πνευματικόν του ὀρίζοντα τὴν νεωτέραν φιλολογικὴν παραγωγὴν, τὴν μουσικὴν καὶ ἰδίᾳ τὸ θέατρον, περὶ τῶν ὁποίων ἠδύνατο μετ' ἀσφαλείας νὰ κρίνῃ καὶ νὰ διδάσκῃ.

Ἡ ἀσυνήθης αὕτη πολυμέρεια καὶ συγγραφικὴ δραῖσις τοῦ ἀνδρὸς ἦτο ἐπόμενον νὰ φθίρῃ ὄργανισμὸν μὴ κατεσκευασμένον ἐκ χάλυβος, οὕτω δὲ ὁ Ἀνδρεάδης ἐν ἡλικίᾳ πενήκοντα ὀκτὼ περίπου ἐτῶν ἔκλεισε τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς του καὶ ἀπεχώρησεν ἀφ' ἡμῶν καταλείπων ἔργον ἄξιον μᾶς καὶ πλέον ἑκατονταετίας.

Ἀλλὰ παρὰ τὸν ἐπιστήμονα ἡ Ἀκαδημία τιμᾷ σήμερον ἐγγνωμότως καὶ τὸν φίλον τοῦ ἔργου αὐτῆς ἄνδρα, διότι συντάσσωσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ δὲν ἐλησμόνησε τὸ ἐθνικὸν τοῦτο καθίδρυμα, ἀλλὰ κατέστησεν αὐτὸ κληρονόμον τῆς πολυτίμου βιβλιοθήκης τοῦ μακαρίτου Ἐμμανουὴλ Ροῖδου καὶ σημαντικῆς πρὸς τούτοις εἰς χρεώγραφα περιουσίας, ἵνα χρησιμεύσῃ αὕτη ὡς κεφάλαιον πρὸς προπαρασκευὴν βιογραφιῶν λογοτεχνῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Τοιοῦτον ἄνδρα ἀπολέσαμεν, ἡ δὲ μνήμη αὐτοῦ εἶναι ἀξία καὶ ἐξαιρέτου στοργῆς καὶ βαθείας ἐγγνωμοσύνης.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας ἐξέλειπεν αἰφνιδίως ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ διακεκριμένος Ἕλληνας χειρουργὸς Θωμᾶς Σγουρδαῖος οὐχὶ μόνον ὡς ἐπιστήμων τιμήσας ἐκεῖ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀκραιφνῆς πατριώτης πολυτίμους παρασχὼν εἰς τὸν Ἕλλητισμὸν τῆς Πόλεως καὶ τῆς ἑλευθέρας πατρίδος ὑπηρεσίας καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ.

Τὸν ἐν Βιέννῃ ἐπιφανῆ καθηγητὴν τῆς Γυναικολογίας καὶ ἀντεπιστέλλοντα ἡμῶν ἐταῖρον Κωνσταντῖνον Μπούκουρα ἀφῆρασαν ὁ θάνατος ἐν πλήρει ἐπιστημονικῇ ἀκμῇ, περιβεβλημένον δὲ διὰ τῆς αἴγλης διεθνοῦς κύρους καὶ ἀναγνωρίσεως (3. 12. 1874-16. 11. 1935). Μετὰ τὴν ἔκλειψιν τῆς ἡρωικῆς ἐκείνης ἐπιστημονικῆς μορφῆς τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης ἢ Ἑλλάς ὑφίσταται νῦν καὶ δεύτερον ὀδυνηρὸν πλήγμα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κωνσταντίνου Μπούκουρα.

Γεννηθεὶς ἐν Τεργέστη, ὅπου εἶχε μεταναστεύσει ἐκ Μαγουλιάνων τῆς Γορτυνίας ὁ πατὴρ του, ἐσπούδασε καὶ ἐσταδιοδρόμησεν ἐν Αὐστρίᾳ, ἐτίμησε καὶ ἠγάπησε τὴν χώραν ἐκείνην, ἀλλ' οὐδέποτε ἐλησμόνησεν ὅτι ἦτο Ἕλλην, τὴν δὲ βαθεῖάν του ἐπιστήμην μετ' ἐξαιρέτου στοργῆς καὶ πανθομολογουμένης ἀγαθότητος ἔθετεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν προσιτρεχόντων πρὸς αὐτὸν Ἑλλήνων.

Ἡ ἐπιστημονικὴ θέσις τοῦ Κωνσταντίνου Μπούκουρα εἶχε πρὸ πολλοῦ ἐδραιωθῆ, τὸ δὲ δίτομον συνθετικὸν αὐτοῦ ἔργον ἐπέστειπεν ἀξίως τὸν ἐν τῇ διεθνῇ ἐπιστήμῃ σημαντικώτατον αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἐκείνη προσφάτως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀκαδημίᾳ ὁ συνάδελφος κ. Δοντῆς ἐπαρουσίασεν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 28^{ης} Φεβρουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους τὸν συμπεπικνωμένον αὐτοῦ τόμον *Die gonorrhoeische Infektion der Genitalorgane* (1934) τὸν ἐκδοθέντα ἐν τῷ παγκοσμίου φήμης Ἐγχειριδίᾳ *Handbuch der Gynäkologie* τοῦ Καθηγητοῦ *W. Stoeckel*, ὅπου εἶχε προηγουμένως ἐκδοθῆ καὶ ὁ τόμος *Die akuten und chronischen Infektionen der Genitalorgane* (1933). Ἐὰν ἡ μοῖρα ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν νὰ ζήσῃ μακρότερον θὰ ἐπλούτιζε τὴν ἐπιστήμην καὶ δι' ἄλλων ἔργων, ἢ δὲ φιλανθρωπία του θὰ εὐηργέτει περισσοτέρως, ἀλλ' ἡ φήμη του δὲν εἶχεν ἀνάγκην μεΐζονος ἐπεκτάσεως. Τὸ ἔργον τῆς ζωῆς του εἶναι συμπεπληρωμένον.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀξίως δρῶντες Ἕλληνες ἐπιστήμονες καὶ ἀπὸ περιόπτων θέσεων διαχέοντες ἀνὰ τὸν κόσμον τὸν ἀλλογενῆ τὴν ἀρτίαν αὐτῶν ἐπιστήμην ἀποτελοῦσι διὰ τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἀνυπολογίστους ἠθικοὺς θησαυροὺς καὶ ἀκλονήτους στύλους τοῦ ὀνόματος αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐξαιρέτως λυπούμεθα, ὅταν τοιοῦτοι ἄνδρες ἐκλείπωσι καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις καθίσταται πρὸς καιρὸν ἀμυδρότερον. Εἶθε τὸ παράδειγμα τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Μπούκουρα νὰ παρορμήσῃ πρὸς νέαν συνέχειαν.

Ἐκ τῶν Ξένων ἡμῶν ἐταίρων ἐξέλιπεν ὁ ἐπιφανὴς Ὁλλανδὸς ἐπιστήμων *Hugo de Vries*, ὁ παγκοσμίου φήμης Βοτανικός, τοῦ ὁποίου αἱ περὶ τῶν ἀποτόμων μεταβολῶν τῶν ὀργανισμῶν ἔρευναι ἐσημείωσαν σημαντικώτατον σταθμὸν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ἔδωκαν ὄθησιν πρὸς νέας κατευθύνσεις ἐξευγενισμοῦ καὶ δημιουργίας ποικιλιῶν τῶν βοτανικῶν εἰδῶν.

Ἄλλ' ἰδιαίτερος ἐλόπησε τοὺς Ἕλληνας ὁ θάνατος τοῦ ἀκραιφνοῦς φίλου τῆς Ἑλλάδος καὶ κορυφαίου Γάλλου Ἑλληνιστοῦ *Maurice Croiset* ἐκ τῶν πρώτων Ξένων ἐταίρων τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Τὸ ὄνομα τοῦ *Maurice Croiset* ἐπῆρξεν ἐν Γαλλίᾳ συνδεδεμένον πρὸς περίοδον ἀκμῆς τῶν Ἑλληνικῶν μελετῶν, οὐδεὶς δὲ μνημονεύων τὴν περίοδον ταύτην δύναται νὰ λησμονήσῃ ποίαν δημιουργὸν ὄθησιν παρέσχον κατὰ ταύτην καὶ ὁ Μανρῖμιος καὶ ὁ πρεσβύτερος αὐτοῦ καὶ ἐπιφανέστατος ἀδελφὸς Ἀλφρέδος *Croiset*.

Καὶ ἐὰν οὐδὲν ἄλλο εἶχον ἐπιστημονικῶς διαπράξει οἱ πνευματικοὶ οὗτοι Διόσκουροι, θὰ ἤρκει ἡ πολύτομος αὐτῶν Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Λογοτεχνίας, ὅπως στερεώσῃ τὴν φήμην αὐτῶν καὶ ὡς φιλολόγων γραμματολόγων καὶ ὡς καλλιτεχνῶν τοῦ λόγου, μετὰ θαυμαστῆς χάριτος διαγραφόντων τὸν πνευματικὸν βίον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Τὸ βιβλίον τοῦτο οὐχὶ μόνον ἐπῆρξεν ἀξιόλογον βοήθημα τῶν ἐδικῶν φιλολόγων, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον ὠφέλησε διὰ τῆς προσελκύσεως νέων φίλων τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καθόλου.

Ἄλλὰ καὶ τὰ περὶ τοῦ Δημοσθένους καὶ τὸ περὶ τοῦ Λουκιανοῦ καὶ τὸ περὶ τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις κομμάτων καὶ τὸ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὸ περὶ Αἰσχύλου ἔργον του καὶ αἱ κριτικαὶ καὶ ἐρμηνευτικαὶ ἐκδόσεις συγγραφέων καὶ ἄλλαι αὐτοῦ ἐργασίαι τάσσουνσι τὸν Μανρῖμιον *Croiset* εἰς τὴν κορυφαίαν παράταξιν τῶν Γάλλων φιλολόγων καὶ τῶν διεθνῶς κύρους ἐπιστημόνων.

Παρὰ τοὺς σοφοὺς τούτους συνεργάτας ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν αἰσθάνεται τὴν ἐδλαβῆ ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐκφράσῃ ἐνταῦθα τὰ εὐγνώμονα αὐτῆς αἰσθήματα πρὸς τὴν μνήμην ὑπερόχου Ἑλληνίδος, τῆς Οὐρανίας Κωνσταντινίδου, τῆς ὁποίας ἡ μεγάλη πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας ἐκτίμησις καὶ ἐμπιστοσύνη ἀπεκαλύφθη διὰ τῆς μετὰ θάνατον γνωσθείσης διαθήκης αὐτῆς.

Καταλείπουσα σημαντικωτάτην περιουσίαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἡ ἀείμνηστος Κωνσταντινίδου, ὅπως ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν νεαροὶ καλλιτέχναι πρὸς τελειοποίησιν ἐν τῇ γλυπτικῇ καὶ τῇ ζωγραφικῇ, ἐξαίρεται εἰς μεγάλην εὐεργέτιδα τοῦ ἡμετέρου καθιδρύματος καὶ καταλαμβάνει ἐν τῷ Πανελληνίῳ συνόλω περιφανῆ θέσιν ἐθνικῆς γυναικός.

Ἡ Οὐρανία Κωνσταντινίδου διὰ τῆς διαθήκης αὐτῆς συνεχίζει ὠραίαν ἐθνικὴν παράδοσιν, ἣς ἄλλοτε παρεῖχε συχνότερα παραδείγματα ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἰδέαν τῆς θεραπείας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. Τὸ παράδειγμα τῆς νέας εὐεργέτιδος τῆς Ἀκαδημίας ἄς χρησιμεύσῃ ὡς ἔνασμα νέας σειρᾶς ἐπισχύσεων τῆς πνευματικῆς λαμπαδηδρομίας τοῦ ἔθνους.

Πρὸς συμπλήρωσιν κενῆς ἑδρας τῆς νέας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας ἐν τῇ Β' τάξει

ἐξελέγη ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας ὁ διακεκριμένος λογοτέχνης καὶ δραματικός συγγραφεὺς κ. Σπυρίδων Μελᾶς, τοῦ ὁποίου ἀπεκδεχόμεθα γόνιμον τὴν δραῶσιν καὶ ἐντὸς τοῦ καθιδρύματος τούτου.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων ἐπιστημόνων ἐγένοντο ἀντεπιστέλλοντα μέλη ὁ ἐν Βιέννῃ Καθηγητῆς Κωνσταντῖνος Μπούκουρας καὶ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει χειρουργὸς Θωμᾶς Σγουρδαῖος, τοὺς ὁποίους ἤδη καὶ ἀπωλέσαμεν.

Πρὸς τούτοις ἡ Ἀκαδημία ἐξέλεξε κατὰ τὸ 1935 ἀντεπιστέλλον αὐτῆς μέλος τὸν ἐν Καίρῳ διαπρεπῆ ἐπιστήμονα κ. Θεόδωρον Παππαϊωάννου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐν Αἰγύπτῳ καθόλου ἰατρικὴ δρᾶσις ἀπὸ τε πρωτοτύπου ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἰατρικῆς ἐξασκήσεως τιμᾷ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.

Ἐκ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιστημόνων ἡ Ἀκαδημία κατέλεξεν εἰς τοὺς ἀντεπιστέλλοντας αὐτῆς ἐταίρους τὸν ἐν Παρισίοις διαπρεπῆ Καθηγητὴν τῶν Μαθηματικῶν καὶ διευθυντὴν τῆς *École Normale Supérieure* κ. Ἐρνέστον *Vessiot*.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ ἔτος 1935 εἶναι κατατεθειμένον εἰς τὰ δημοσιεύματα αὐτῆς ἤτοι εἰς τὰ Πρακτικὰ καὶ εἰς τὰς Πραγματείας.

Ἀνακοινώσεις ἐγένοντο ἐν ὄλῳ 82, ἐξ ὧν 27 μὲν προέρχονται ἐξ ἡμετέρων Ἀκαδημαϊκῶν καὶ προσέδρων μελῶν, 52 δὲ ἐγένοντο δι' αὐτῶν, μία δὲ αὐτοπροσώπως ὑπὸ μὴ μέλους τῆς Ἀκαδημίας, 2 δὲ ὑπὸ ξένων ἐταίρων καὶ ἀντεπιστελλόντων μελῶν.

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας συμπληροῦται μετ' οὐ πολὺν ὁ τοῦ ἔτους 1935 τόμος τῶν Πρακτικῶν, τῶν δὲ Πραγματειῶν εὐρίσκεται ὑπὸ ἐκτύπωσιν ὁ τρίτος τόμος.

Ὁγκώδη τόμον τῶν Πραγματειῶν ἀπέτέλεσεν ὁ ἐκδοθεὶς τόμος τῶν πινάκων τοῦ πολυτίμου ἔργου τοῦ συναδέλφου κ. Γ. Σωτηρίου Περὶ τῶν βυζαντινῶν μνημείων τῆς Κύπρου, τοῦ ὁποίου καὶ ἡ ἐθνικὴ σημασία δὲν δύναται νὰ διαφεύγη οὐδένα. Ἡ Ἀκαδημία αἰσθάνεται ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὴν διευκολύνασαν τὴν παρασκευὴν τῶν φωτογραφιῶν καὶ τὴν ἐπιτόπιον μελέτην τοῦ συγγραφέως Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλονήσου.

Ὅταν προσεχῶς ἐκδοθῇ καὶ ὁ περιέχων τὸ ἐπιστημονικὸν κείμενον τόμος, τότε θὰ ἐξαρθῇ ἔτι μᾶλλον ἡ σημασία τοῦ ἔργου καὶ ἡ συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν διεθνῆ ἐπιστήμην.

Τῶν Μνημείων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας εὐρίσκεται ὑπὸ ἐκτύπωσιν τὸ α'. τεῦχος τοῦ Β' τόμου, περιλαμβάνον συνέχειαν τῶν ἀνεκδότων Κρητικῶν ἐγγράφων τοῦ ἀρχείου τῆς Βενετίας κατ' ἐκδοσιν τοῦ κ. Σπυρ. Θεοτόκη, δαπάναις δὲ τῆς Κυρίας Ἑλένης Βενιζέλου.

Τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκτυποῦται ὁ δεῦτερος τόμος, περιλαμβάνων τὸ ὑπόλοιπον τοῦ στοιχείου Α. Ἡ εὐμενεστάτη

ἐπιστημονική ὑποδοχή, τῆς ὁποίας ἔτυχεν ὁ πέρυσιν ἐκδοθεὶς πρῶτος τόμος τοῦ ἔργου, ἐνισχύει ἡμᾶς ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ Ἑλλάς προσφέρει εἰς τὴν διεθνή ἐπιστήμην ἀξιολογώτατον βοήθημα, καρπὸν δὲ ἀντάξιον καὶ τῆς καταβαλλομένης δαπάνης καὶ τῶν κόπων τῶν συντακτῶν αὐτοῦ.

Τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης ὁ δεύτερος τόμος ὁ περιέχων τὸ Περὶ ποιητικῆς ἔργον τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ὁ τρίτος τόμος ὁ περιλαμβάνων τὸ Συμπόσιον τῶν ἐπὶ σοφῶν τοῦ Πλουτάρχου μέλλουσι νὰ ἐκδοθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ ἐλκύσῃ καὶ οὗτοι ὅσους ἀναγνώστας εἶχε καὶ ὁ πρῶτος τόμος τῆς βιβλιοθήκης, ὁ εὐρύτατα διαδόσας τὸ Συμπόσιον τοῦ Πλάτωνος καὶ πλησιάζων πρὸς νέαν ἔκδοσιν.

Τὸ Περὶ ποιητικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους ὀφείλεται εἰς τὸν ἀείμνηστον συνάδελφον Σῆμον Μενάρδον καὶ τὸν κ. Ἰω. Συκουτρῆν, τὸ δὲ Συμπόσιον τῶν ἐπὶ σοφῶν τοῦ Πλουτάρχου ἔτυχε τῆς πρὸς ἔκδοσιν ἐπεξεργασίας τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Δανιδ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη πλουτιζομένη κατ' ὀλίγον διὰ νέων τόμων μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιστήμης ἐκδιδόμενων θὰ ἀποβῆ ἀσφαλῶς σημαντικὸς παράγων τῆς μορφώσεως τοῦ ἔθνους διὰ τῆς προσφορᾶς θανμαστῶν προϊόντων τοῦ ἀμαράντου ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἐκδόσεων τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας ἀπεφασίσθη ἡ κριτικὴ ἔκδοσις τῶν Ἀπάντων τοῦ Λιονυσίου Σολωμοῦ, ἤρχισε δὲ ἤδη ἡ προπαρασκευὴ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἱστορικοῦ ἀρχείου τῆς Κρήτης καὶ διδάκτορος τῆς φιλολογίας κ. Ν. Τωμαδάκη, ὅστις διὰ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθεισῶν περὶ τοῦ Σολωμοῦ ἐργασιῶν του ἔδειξεν ὅτι ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα ἐφόδια πρὸς διεξαγωγὴν τῆς φιλολογικῆς ἐργασίας. Παρὰ τὴν κριτικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ κειμένου καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο ζητημάτων, ἡ ἔκδοσις θέλει ἐπεκταθῆ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ποικίλων ζητημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν ὅλον βίον τοῦ ποιητοῦ, προβλέπεται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ συμμετοχὴ καὶ ἄλλων ἀνδρῶν περὶ τὸν Σολωμὸν ἀσχοληθέντων.

Ἦδη ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς τῆς Ἰταλικῆς λογοτεχνίας κ. Biagi ἀνέλαβε νὰ παράσχῃ σημαντικὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἔκδοσιν διὰ πραγματείας περὶ τοῦ Σολωμοῦ καὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἰταλικὴν λογοτεχνίαν ἐπὶ τῇ βάσει νέων πηγῶν.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας ηὐξήθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1935 διὰ τῆς προσθήκης 1062 τόμων προερχομένων ἐξ ἀνταλλαγῆς πρὸς τὰ ἡμέτερα δημοσιεύματα καὶ ἐκ μικρῶν δωρεῶν.

Σημαντικὴν ἐπαύξησιν ἔσχεν ἡ βιβλιοθήκη διὰ τῆς πλουσίας δωρεᾶς τοῦ ἀει-

μνήστου συναδέλφου Ἀνδρεάδου, τῆς ὁποίας μέγα μέρος εἶχομεν δεχθῆ ζῶντος ἤδη ἀκόμη ἐκείνου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μετὰ θάνατον.

Ὁ ὀλίκος ἀριθμὸς τῶν βιβλίων Ἐμμανουὴλ Ροῦδου (ἐκ δωρεᾶς Ἀνδρεάδου) ἀνήλθεν εἰς ὀκτακοσίους ἐνεγόμενα ἑπτὰ τόμους.

Ἀξιόλογος ὡσαύτως ὑπῆρξεν ἡ ἐκ 516 τόμων νομικὴ βιβλιοθήκη τοῦ προῶρου ἀποθανόντος Κυπρίου δικηγόρου Σόλωνος Θεοδότου, τὴν ὁποίαν ἡ εὐγενὴς σύζυγός του καὶ ἡ οἰκογένεια Θεοφάνους Θεοδότου προσήνεγκον πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ δὴ πρὸς τὸ Ἀρχεῖον Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου. Ἡ Ἀκαδημία θεωρεῖ καθῆκον αὐτῆς, ὅπως καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐκφράσῃ τὴν ἐγγνωμοσύνην της πρὸς τοὺς εὐγενεῖς δωρητάς, οἵτινες προσέφερον μετὰ τῶν βιβλίων καὶ τὰς καλὰς δροῦνας θήκας.

Ὡσαύτως ἡ σύζυγος τοῦ ἀποθανόντος ἀξίου συντάκτου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ Στυλιανοῦ Δεινάκη προσέφερεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὴν μικρὰν βιβλιοθήκην τοῦ συζύγου της. Ἡ Ἀκαδημία εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν δωρητήριαν καὶ τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ συνεργάτου τοῦ Λεξικοῦ.

Ὁ κ. Ἰπποκράτης Καραβίας συνεχίζων τὴν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν φιλίαν του ἀπέστειλε διὰ τὴν βιβλιοθήκην νέαν σειρὰν λόγων τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περυσινής σημαντικῆς αὐτοῦ δωρεᾶς ὡς καὶ δυσεύρετον τόμον τῆς Ἱστορίας τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ *Pelisson* καὶ *D'Olivet* μετ' εἰσαγωγῆς τοῦ *Ch. L. Livet*, 1858. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας εἶναι ἐγγνώμων εἰς τὸν κ. Καραβίαν διὰ τὴν συνεχιζομένην στοργὴν του.

Ἡ ἀνασκόπησις τῆς ὅλης καταστάσεως τῆς βιβλιοθήκης εἰς ποσὸν ἐπιτρέπει κατὰ τὴν σημερινὴν δεκάτην λογοδοσίαν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν τόμων αὐτῆς ἀνήλθεν εἰς 18115.

Τὸ ἔργον τῶν προσηρτημένων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐπιστημονικῶν Ἀρχείων ὑπῆρξε κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τὸ ἐξῆς.

Τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης κατὰ τὸ 1935 ἠσχολήθη περὶ τὴν προπαρασκευὴν τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ Λεξικοῦ, τοῦ ὁποίου ἐξετυπώθησαν ἤδη δέκα πέντε τυπογραφικὰ φύλλα μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας, μεθ' ἧς ἐξεδόθη καὶ ὁ διεθνῶς ἐπαινεθεὶς ἀπὸ τε ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τυπογραφικῆς ἐμφανίσεως πρῶτος τόμος. Ὅσοι εἶδον τὸν πρῶτον τόμον θὰ ἀντελήφθησαν πόση ἐργασία ἀπαιτεῖται πρὸς ἔκδοσιν τοιούτων ἔργων ἐπιστημονικῆς ἀκριβολογίας καὶ ποίαν σχολαστικὴν προσοχὴν ὀφείλομεν νὰ καταβάλλωμεν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτυπώσεως.

Ἡ κυριωτέρα ἐργασία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Λεξικοῦ παρὰ τὴν τύπωσιν ὑπῆρξεν

ἢ ἀποδελτίωσις ἐντύπων καὶ χειρογράφων, ἤτοι βιβλίων μὲν τεσσαράκοντα καὶ ἑνός, χειρογράφων δὲ ἑπτά.

᾿Ωσαύτως ἐγένετο καὶ ἡ κατάταξις τοῦ νέου ἀρχείου ἀπὸ τοῦ Β μέχρι τοῦ Ω. Κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἐγένοντο δύο γλωσσικαὶ ἀποστολαὶ συντακτῶν, μία μὲν εἰς Κέρκυραν ἄλλη δὲ εἰς Κύθηρα. Καὶ ὁ κ. Γεωργακᾶς καὶ ὁ κ. Ποῦλος συνεκόμισαν ἱκανὸν ὕλικόν.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ ᾿Αρχείου ἐπλουτίσθη διὰ 17 νέων βιβλίων καὶ φυλλαδίων.

Τὸ Λαογραφικὸν ᾿Αρχεῖον προήγαγε καὶ κατὰ τὸ 1935 τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ παρὰ τὸ ὀλιγάριθμον τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον κατέστησεν ὀλιγαριθμότερον μακρὰ καὶ βαρεῖα ἀσθένεια τοῦ Διευθυντοῦ κ. Φουρίκη, μακρὰ ὥσαύτως ἀσθένεια τοῦ τακτικοῦ ταξινομοῦ κ. Πολίτου καὶ τέλος ἡ ἀποχώρησις τοῦ ἐκτάκτου ὑπαλλήλου κ. Λουκοπούλου.

Τὸ ᾿Αρχεῖον ἐπλουτίσθη διὰ νέου ἀνεκδότου ὕλικου τοῦ τε Κωνστ. Λαζαροῦ καὶ τοῦ κ. Λουκοπούλου. Ὁ κ. Λουκόπουλος συνεκόμισε τὸ νέον ὕλικόν κατὰ τὴν διάρκειαν διμήνου ἀποστολῆς του εἰς τὰς Μακεδονικὰς περιοχὰς ᾿Ρουμλουκίου καὶ Πιερίας, περιλαμβάνεται δὲ τοῦτο εἰς 1025 σελίδας τετραδίου.

Ἡ εἰδικὴ βιβλιοθήκη τοῦ ᾿Αρχείου ἀπέκτησεν εἴκοσι τρία νέα βιβλία.

Ἡ ἐν τῷ ᾿Αρχεῖῳ ἐπιστημονικὴ ἐργασία περιεστράφη περὶ τὴν ὀριστικὴν ταξινομήσιν τοῦ περὶ τοῦ ἀλιευτικοῦ βίου ὕλικου προήχθη δὲ ἱκανὸν ἢ ταξινομήσιν τῶν εἰς τὸν ναυτικὸν καὶ τὸν γεωργικὸν βίον ἀναφερομένων εἰδήσεων ὑπὸ τοῦ κ. Φουρίκη.

Ὑπὸ τοῦ κ. Πολίτου ἐγένετο συνέχεια τῆς ταξινομήσεως τῶν κλέφτικων ἄσμάτων, ἀρχὴ τῆς ταξινομήσεως τῶν ἐρωτικῶν καὶ σατιρικῶν καὶ ἀποδελτίωσις τῶν ἐν τῷ ΙΑ' τόμῳ τῆς Λαογραφίας.

Ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Μέγα συντασσόμενος ἐπιστημονικὸς κατάλογος τῶν παραμυθίων κατὰ τὸ σύστημα τοῦ *Antti Aarne* προήχθη κατὰ πολλὰ ταξινομηθέντων τῶν παραμυθίων τῶν περιεχομένων εἰς 16 τόμους διαφόρων δημοσιευμάτων.

᾿Ωσαύτως ἐγένετο ἀποδελτίωσις ποικίλου ὕλικου ὑπὸ τοῦ κ. Λουκοπούλου.

Τὸ ᾿Αρχεῖον Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἠσχολήθη περὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ παλαιότερου ἀποδελτιωθέντος ὕλικου καὶ περὶ τὴν ἀποδελτίωσιν νέου ὕλικου νομικοῦ ἀποκειμένου παρὰ διαφόροις σχολιασταῖς, ἕξ τὸν ἀριθμόν, παρὰ τῷ Καισαρίῳ καὶ εἰς διάφορα Ἀγιολογικὰ μνημεῖα. ᾿Ωσαύτως ἀντεγράφη καὶ Νομοκάνων τοῦ 17^{ου} αἰῶνος εὐρισκόμενος εἰς χεῖρας ἰδιώτου.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ᾿Αρχείου κ. Τορναρίτου εἶναι ἤδη ἔτοιμον πρὸς δημοσίευσιν μέγα μέρος τοῦ ταξινομηθέντος ὕλικου Βυζαντινῶν πηγῶν μὴ νομικῶν περὶ δικαίου. Προχωρεῖ δὲ καὶ ἡ ταξινομήσις τοῦ Ἀγιολογικοῦ νομικοῦ ὕλικου, ὥστε μετ' οὐ πολλὸν μακρὸν χρόνον γὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ παροχὴ δείγματος

καὶ τῶν ἀξιολόγων τούτων πηγῶν δικαίου κατὰ τὸ διάγραμμα, τὸ ὁποῖον ἔχει συντάξει ἢ διεύθυνσις τοῦ Ἀρχείου.

Αυστηρῶς δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν μείζονας ἀξιώσεις παρὰ τοῦ σχεδὸν μονομελοῦς Ἀρχείου τοῦ Δικαίου, τὸ ὁποῖον παρὰ τὴν εἰδικότητα καὶ τὴν ἰκανότητα τοῦ Διευθυντοῦ ὡς καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ γραφέως δὲν δύναται νὰ διαπράξῃ θαύματα.

Τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον κατὰ τὸ 1935 ἐξηκολούθησε τὴν ἀποδελίωσιν μεσαιωνικῶν κειμένων περιλαμβανομένων εἰς δέκα πέντε τόμους τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως χρόνων.

Ὑλὴ πρὸς δημοσίευσιν δὲν εἶναι ἀκόμη δυνατὸν νὰ παρασκευασθῇ, διότι προεχει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ συλλογὴ ταύτης ἐκ τῆς διασπορᾶς.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἔκτασις τῆς ὕλης ταύτης εἶναι μεγάλη, δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ προκριθῇ ἢ τμηματικὴ ἐπεξεργασία αὐτῆς πρὸς ἔκδοσιν μερικωτέρων λεξικῶν.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οὐδεμίαν ἀτυχῶς ἐγένετο ἐργασία ἐν τῷ δαπάναις τοῦ Κου καὶ τῆς Κας Π. Ζ. Ἀριστόφορος, ἐξ ὀνόματος δὲ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀνασκαπτομένῳ χώρῳ πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀρχαίας Πλατωνικῆς Ἀκαδημίας. Ἡ ματαιώσις τῆς σπουδαιότητος ταύτης ἀνασκαφῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἱερὸν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν νέαν Ἀκαδημίαν τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ὀφείλεται οὔτε εἰς τὸν ἐμπνευσμένον χορηγὸν οὔτε εἰς τὴν ἡμετέραν Ἀκαδημίαν, ἀλλ' εἰς τοπικὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἐγκατῶν θὰ ἦτο νὰ ἀπομακρύνῃ ἢ Κυβέρνησις.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τῇ ἀξίᾳ πάσης ἐξάρσεως καὶ ἐπιμόνῳ πρωτοβουλίᾳ τοῦ προέδρου κ. Κατσαρᾶ κατεβλήθη καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀκαδημίας προσπάθεια πρὸς σχηματισμὸν εἰδικοῦ κεφαλαίου προωρισμένου δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας, δι' ἃς ἔχομεν ἡθικὴν ὑποχρέωσιν ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπιστημονικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἡμετέρου καθιδρύματος. Μολονότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι συνετελέσαμεν θαύματα, ἐν τούτοις εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι ἐγένετο τὸ πρῶτον βῆμα, εἴμεθα δὲ ἐγγνώμονες πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, διότι ἀντελήφθη τὴν σημασίαν τοῦ πράγματος καὶ ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἡμῶν ἔστω καὶ διὰ τοῦ περιορισμένου ποσοῦ τῶν τριάκοντα χιλιάδων ἐτησίως. Ὡσαύτως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔθεσε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δρ. 10000 ἐφ' ἅπαξ.

ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Συμπληροῦσα τὸ ἴδιον αὐτῆς ἐπιστημονικὸν ἔργον ἡ Ἀκαδημία καὶ ἐπισχύουσα πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς προαγωγὴν τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν ὡς καὶ τῆς ὅλης ἐθνικῆς οἰκονομίας ἀπονέμει καὶ ἐφέτος τὰ ἐξῆς βραβεῖα.

Μετὰ γνώμην τῆς Α' τάξεως:

1ον Τὸ ἐκ 30000 δρ. βραβεῖον Δημητρίου καὶ Ἀνθῆς Αἰγινίτου προ-

οριζόμενον εἰς κοινότητος ἢ συνεταιρισμοῦς ἢ σωματεῖα ἢ ιδιώτας, οἵτινες ἐντὸς τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν ἀπεξήραναν ἀποτελεσματικῶς μικρὰ ἔλη ἐκτάσεως οὐχὶ κατωτέρας τῶν 100 στρεμμάτων καὶ ἀπέδωσαν αὐτὰ εἰς τὴν γεωργίαν — κατενεμήθη εἰς δύο βραβεῖα καὶ ἀπενεμήθη ἕξ αὐτοῦ :

α΄ Πρῶτον βραβεῖον ἐκ δρ. 25000 εἰς τὴν Κοινότητα Πλατάνου τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ, διότι οὐχὶ μόνον ἀπεξήρανε καὶ ἀπέδωκεν εἰς τὴν γεωργίαν 2500 στρέμματα, ἀλλὰ καὶ ἀπήλλαξε τοὺς κατοίκους τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον προεκάλει ἡ ἐκτεταμένη νοσογόνος ἐστία.

β΄ Δεύτερον βραβεῖον δρ. 5000 εἰς τὸν κ. Δημ. Κυριακίδη, διότι συστηματικῶς ἐργασθεὶς ἐν τῷ ἀγροκτήματι Βάλτω Ραϊγίου ἀπεξήρανε καὶ ἀπέδωκεν εἰς τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν 1250 στρέμματα, κατεσκεύασε δὲ ἀξιόλογα ἀρδευτικὰ ἔργα καὶ ἐξυγίανε τὴν ὅλην περιφέρειαν ταύτην.

2ον Τὸ ἐκ 20000 δρ. δασικὸν βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Μπενάκη κατανέμεται ὡς ἑξῆς :

α΄ Βραβεῖον 4000 δρ. εἰς τὸν Ἐπαγγελματικὸν Σύλλογον Ζυθεστιατῶν Τριπόλεως, διότι ἀπὸ 18 ἐτῶν ἀθορύβως ἐργαζόμενος ἐνεργεῖ ἀναδασώσεις διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν μελῶν του, βιοπαλαιστῶν καὶ ἀνθρώπων τῶν λαϊκῶν τάξεων, εἰς τὴν ἔξωθεν τῆς Τριπόλεως θέσῳ «Μαθηθασάκος», ἠγόρασε δὲ πρὸς τοῦτο καὶ ἰδιωτικὰ κτήματα δι' εἰσφορῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ.

β΄ Βραβεῖον δρ. 4000 εἰς τὴν Κοινότητα Ἐληῶς Ὁρεστιάδος, διότι διὰ 40000 ὕδροχαρῶν δένδρων λεύκης καὶ ἱτέας καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων ἀνεδάσωσεν ἔκτασιν 180 περίπου στρεμμάτων.

γ΄ Βραβεῖον δρ. 4000 εἰς τὴν Κοινότητα Πλάτης Ὁρεστιάδος, διότι διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ἀνεδάσωσεν ἔκτασιν 250 στρεμμάτων χρησιμοποήσασα 60000 ὕδροχαρῶν δένδρων.

δ΄ Βραβεῖον δρ. 2000 εἰς τὸν Δῆμον Ν. Κοκκινιάς, διότι ἀνεδάσωσε τὸν λόφον τῆς δεξαμενῆς ἐκτάσεως 100 περίπου στρεμμάτων, διατηρεῖ δασικὸν φυτώριον καὶ κηρύσσει τὴν ἰδέαν τοῦ πρασίνου, ὅσον ὀλίγοι δῆμοι καὶ κοινότητες τῆς Ἑλλάδος.

ε΄ Βραβεῖον 2000 δρ. εἰς τὴν Κοινότητα Καστανεῶν τῆς Ὁρεστιάδος, διότι διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων ἀνεδάσωσεν ἔκτασιν 100 στρεμμάτων χρησιμοποήσασα πρὸς τοῦτο 25000 ὕδροχαρῶν δένδρων.

ϛ΄ Βραβεῖον δρ. 2000 εἰς τὸν Σύλλογον Φιλοδένδρων Ριζῶν Τριπόλεως ἢ «Ἀγία Μαρίνα», διότι δι' ἰδίων δαπανῶν ἀνεδάσωσεν ἔκτασιν τριακοσίων (300) στρεμμάτων φυτεύσας ἐπιτυχῶς περὶ τὰς 10000 φυτωρίων πεύκης καὶ κυπαρίσσου.

ζ΄ Βραβεῖον 2000 δρ. εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον, τὴν Κοινότητα

καὶ τὸ Σωματεῖον «Ἅγιος Ἰωάννης» Μαυρικίου-Τριπόλεως, διότι διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μελῶν των ἀνεδάσωσαν τριάκοντα περίπου στρέμματα.

3ον Τὸ ἐκ δρ. 10000 βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διδόμενον εἰς βιομηχανίας συντελούσας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῆς γεωργίας, ἀπονέμεται εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἐταιρείαν Κορσερβῶν «Κύκνος», διότι πρώτη αὐτὴ ἐνεκαίτισεν ἐν Ἑλλάδι τὰς τοιαύτας βιομηχανίας καὶ διὰ συστηματικῆς ἐργασίας προήγαγε τὸ ἔργον αὐτῆς, συντελέσασα καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, διέδωκε δὲ τὰ προϊόντα αὐτῆς μέχρι τῆς Ἰαπωνίας, ἧτις εὐρέως χρησιμοποιοῖ αὐτά.

4ον Τὸ ἐκ δρ. 6500 τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας ἐσπεριδοειδῶν ἐν Πελοποννήσῳ ἀπονέμεται εἰς τὸν ἐν Καλάμαις κ. Παναγιώτην Ἀλεξ. Ἀποστολάκη, διότι ἔκτισεν τετρακοσίων στρεμμάτων ἄγονον καὶ ἀμμώδη παρὰ τὸ ἔλος κατέστησε δι' ἀποστραγίσεως καὶ ἄλλων μέσων πρόσφορον πρὸς δενδροκομίαν, διὰ κτιστοῦ δὲ δικτύου ἀρδεύσεως ἐχρησιμοποίησε τὸ ὕδωρ τοῦ ἔλους καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἀρδεύσιμον. Κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν ἐφύττεσε 5200 νεραντζέας, ἐκ τῶν ὁποίων 1500 ἐνεβολιάσθησαν δι' ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν πορτοκαλλέας καὶ λεμονέας.

Τὸ ἐκ 10000 δρ. βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Μπενάκη διὰ τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ τῶν προσφορωτέρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ὄστρεοκομίας προσείλκυσε μίαν μελέτην, ἣ ὁποία δὲν ἐκρίθη ἀξία προσοχῆς.

Ὡσαύτως τὸ ἐκ δρ. 6000 βραβεῖον τοῦ Ἀυτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ διὰ τὴν μελέτην τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος δὲν ἀπενεμήθη, διότι ἡ μόνη ὑποβληθεῖσα μελέτη δὲν ἦτο ἀξία τούτου ἢ ἔστω καὶ ἐπαίνου.

Τὰ ὑπόλοιπα βραβεῖα τῆς εἰδικότητος τῆς Α' τάξεως δὲν προσείλκυσαν ἀπαιτητάς.

Ἀργυροῦν Μετάλλιον. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν στηριζομένη εἰς τὸ οἰκεῖον ἄθρονον τοῦ ὄργανισμοῦ αὐτῆς καὶ μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων αὐτῆς μελῶν, ἀπονέμει ἀργυροῦν μετάλλιον εἰς τὴν Ἐταιρείαν Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, διότι ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1909 ιδρύσεώς της μετὰ συστήματος καὶ καρτερικότητος, ἀπέναντι πολλῶν προσκομμάτων δρῶσα, ἀπέβη σημαντικώτατος παράγων τῆς βελτιώσεως τῆς γεωργίας ἡμῶν, ἐξακολουθεῖ δὲ νὰ ἀναπτύσῃ τὰ μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου μετὰ πνεύματος ἀνωτέρας ἐπιστήμης καὶ ἀριτίας συστηματικῆς ὁργανώσεως.

Παρὰ τὴν διάδοσιν τῶν νέων γεωργικῶν μεθόδων διὰ προφορικῆς καὶ ἐντύπου διδασκαλίας τῶν χωρικῶν ὑπὸ πεπειραμένων γεωπόνων ἱδρυσεν ἴδιον τμήμα ἐρευνητῶν καὶ γεωργικῶν ἐφαρμογῶν περιλαμβάνον γεωπονικὴν ὑπηρεσίαν, χημικὸν καὶ ἐδαφολογικὸν ἐργαστήριον, φυτοπαθολογικὸν ἐργαστήριον καὶ ὑπηρεσίαν γεωργικῶν

ἐφαρμογῶν. Διδασκομένη δὲ ἐκ τῆς πείρας ἄλλων κρατῶν ἔθεσε καὶ παρ' ἡμῶν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σύστημα τῆς γραμμικῆς σπορᾶς καὶ σκαλιστικῆς καλλιτεχνίας τοῦ αἵτου, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἤδη ἐν Πελοποννήσῳ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν γεωπόνων τῆς Ἐταιρείας ἄριστα ἀποτελέσματα. Ὁ παρὰ τὰς Ἀθήνας, εἰς τὸν Πύργον τῆς Βασιλείσης ὑποδειγματικὸς ἀγρὸς τῆς Ἐταιρείας, ἀπέδωκε κατὰ στρέμμα 480 χιλιογρ. αἵτου ἀντὶ τῆς συνήθους μέσης ἀποδόσεως τῶν 200 χιλιογρ. κατὰ στρέμμα.

Ἄλλὰ καὶ ἄλλας καλλιτεχνίας προσπαθεῖ νὰ διαδώσῃ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ ἡ Ἐταιρεία ἐν Ἑλλάδι μετὰ πεφωτισμένης καὶ ἀποστολικῆς διαθέσεως.

Ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμουσα τὴν σημαντικὴν ταύτην τιμὴν εἰς τὴν Ἐταιρείαν τῶν Χημικῶν Προϊόντων καὶ Διπασμάτων σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξάρῃ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ ἠθικῶς τὴν ἐθνικὴν ταύτης ἀποστολήν.

Μετὰ γνώμην τῆς Β' τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν ἡ Ἀκαδημία ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς :

5^{ον} Τὸ Κανδηλώρειον βραβεῖον δὲν ἀπενεμήθη, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὸν ἐν Κωνσταντίνῃ τῆς Ρουμανίας Ἑλληνα ἱατρὸν κ. Ἐκτορα Σαφαρίδην διὰ τὴν ποικίλην αὐτοῦ ἐθνικὴν, ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐργασίαν.

6^{ον} Ὡσαύτως δὲν ἀπονέμεται τὸ Λαμπίκειον καλλιτεχνικὸν βραβεῖον, οὐδὲ ἔπαινος ἀντ' αὐτοῦ.

7^{ον} Τὸ βραβεῖον Κυριακοῦ διὰ τὴν συγγραφὴν ἱστορίας τῆς Μεσσηνίας προσεῖλκυσε μίαν μόνην μελέτην, ἡ ὁποία δὲν ἠδύνατο νὰ τύχῃ οὐδὲ ἔπαινον.

Τὸ βραβεῖον δρ. 17000 τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ζαγορησίων δι' Ἡπειρωτικὴν ἱστορίαν δὲν ἐπεζητήθη.

Τὸ μέγα δραματικὸν βραβεῖον τῆς Κυρίας Ἀλεξάνδρας Χωρέμη τὸ γένος Μπενάκη ἀνεβλήθη διὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τοῦ Μαρτίου 1936.

Ἄργυροῦν Μετάλλιον. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν μακρὰν δρασίν τοῦ περιοδικοῦ «ἡ Διάπλασις τῶν παιδῶν» καὶ τὴν κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ πεντηκονταετίαν ἐθνικὴν αὐτοῦ διάδοσιν καὶ ἐπίδρασιν, ἀπονέμει εἰς αὐτὸ τὸ ἄργυροῦν μετάλλιον καὶ εὔχεται, ὅπως καὶ ἡ δευτέρα πεντηκονταετία ἐξακολουθήσῃ τὴν παλαιὰν παράδοσιν τῆς τονώσεως τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ τῆς διαδόσεως ὑγιῶν ἀναγνωσμάτων πρὸς μόρφωσιν αὐτῶν.

Μετὰ γνώμην τῆς Γ' τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἀκαδημίας :

8^{ον} Τὸ ἐκ δρ. 9000 βραβεῖον τῆς Κυρίας Ἀθηνᾶς Σταθάτου διὰ μελέτην περὶ σπογγαλειᾶς παρ' ἡμῶν καὶ τῶν μέσων πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς κατανέμεται ὡς ἑξῆς :

α) Βραβείον δρ. 4500 εἰς τὴν μελέτην τὴν φέρουσαν τὸ ρητὸν «Γλαῦκος τοῦ Ἀνθηδόου καὶ τῆς Ἀλκυνόνης θεὸς θαλάσσιος», διότι ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς κατέχει ἄριστα τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐξετασθὲν θέμα καὶ εἶναι γνώστης τῆς σπογγαλείας, προτείνει δὲ καὶ ὀρθά τινα μέτρα πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς.

β) Βραβείον δρ. 3500 εἰς τὴν μελέτην τὴν φέρουσαν τὸ ρητὸν «Καδ' δύναμιν ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοιον βροτοῖον» διότι ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς γνωρίζει καλῶς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς σπογγαλείας καὶ προτείνει ὀρθά τινα μέτρα βελτιώσεως αὐτῆς.

γ) Ἐπιφανὴς μετὰ χρηματικῆς ἐνισχύσεως 1000 δρ. εἰς τὴν μελέτην τὴν φέρουσαν τὸ ρητὸν «τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον» ἢ ὁποῖα ὑστερεῖ μὲν τῶν δύο ἄλλων, ἀλλὰ παρέχει πολλὰς χρησιμοτάτας στατιστικὰς πληροφορίας.

Ἡ Ἀκαδημία βραβεύουσα τὰς ἀνωτέρω μελέτας ἀπέβλεπεν εἰς τὴν φιλότιμον προσπάθειαν τῶν συγγραφέων, ἀλλὰ δὲν ἀποδέχεται πάντα τὰ προτεινόμενα μέτρα βελτιώσεως καὶ συνιστᾷ τὴν μελέτην τῶν ὑποδείξεων τῆς ἐκθέσεως τῆς οἰκείας τάξεως.

Τὸ ἀλιευτικὸν ἐκ δρ. 9000 βραβεῖον τῆς Κυρίας Ἀθηνᾶς Σταθάτου δὲν ἐπεζητήθη.

Τὸ Μαυρογένειον βραβεῖον Ἀρετῆς Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας 135 εἶχε πλείονας ὑποψηφίους.

Ἡ Ἀκαδημία μετ' ἀκριβῆ ἐξέτασεν τῶν ὑποψηφίων κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως διχοτομήσῃ τὸ βραβεῖον καὶ ἀπονέμει τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν Δ^{δα} Ἰουλίαν Ἀνδρεάδου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰς τὴν Δ^{δα} Μαρίαν Ἀντωνοπούλου.

Ἡ Ἰουλία Ἀνδρεάδου προσέφερεν ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν μαχομένην Ἑλληνικὴν πατρίδα ἀπὸ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου μέχρι καὶ τοῦ Μικρασιατικοῦ ἀγῶνος, ἐν εἰρήνῃ δὲ ἀφοσιούται εἰς τὴν περιθαλψὴν καὶ τὴν παρηγορίαν τῶν προσφυγικῶν πληθυσμῶν, ἐξακολουθεῖ δὲ ἀκόμη καὶ σήμερον ἐξυπηρετοῦσα μετ' ἀδιαπτώτου ἀφοσιώσεως καὶ πολυτίμου πείρας τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ ὁποίου τὸ μετάλλιον ἀπενεμίσθη εἰς αὐτὴν φέρον τὴν διεμβολὴν τῆς ἀφοσιώσεως (τῷ 1921). Παρὰ τὰ μέταλλα τῶν Ἑλληνικῶν πολέμων καὶ τῆς ἀειμνήστου Βασιλείσεως Ὀλγας ἔλαβε καὶ τὸ μετάλλιον τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος.

Αἱ ἐκθέσεις τῶν προϊσταμένων της ἐξαίρουν τὴν παραδειγματικὴν αὐτῆς ἀφοσίωσιν καὶ ἐκφράζουσιν τὸν θαυμασμόν των διὰ τὰς ἐπαγγελματικὰς αὐτῆς ιδιότητας τὴν γλυκύτητα καὶ τὸ πρῶον τοῦ χαρακτήρος, τὴν ψυχραιμίαν καὶ πλήρη παρατηρητικότητος ἀντίληψίν της. Πάντοτε εἰς τὴν θέσιν της, ἡμέραν καὶ νύκτα, παρὰ τὸ προσέφαλον τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν ὑφ' οἰασδήποτε πολεμικὰς συνθήκας, παρέχει τὴν θαυμαστὴν εἰκόνα οὐχὶ μόνον ἀφοσιώσεως ἀλλὰ καὶ αὐτοθυσίας. Ἐπαξίως ἐτιμήθη διὰ τοῦ διεθνοῦς σημασίας Μεταλλίου τῆς *Florence Nightingale*.

Ἄλλὰ καὶ ἡ Μαρία Γ. Ἀντωνοπούλου ἔχει νὰ ἐπιδείξη ἐξαιρετον δρα-
σιν ὡς ἀδελφὴ νοσοκόμος κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 πολέμους, πλὴν δὲ τῶν μετα-
λλίων τῶν πολέμων τοῦ 1912 καὶ τοῦ 1913 καὶ τοῦ μεταλλίου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
1912-13, ἔλαβε καὶ τὸ μετάλλιον τοῦ Ἐρυθροῦ σταυροῦ 1916-1920 μετὰ διεμβολῶν
ἀφοσιώσεως καὶ μετώπου, τὸ διασμμαχικὸν μετάλλιον, τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος
καὶ τὸ χρυσοῦν ἀριστεῖον ἀνδρείας, πρὸς δὲ τούτοις τῷ 1924 τὸ μετάλλιον τοῦ Ἐρυ-
θροῦ Σταυροῦ δι' ἐκτάκτους ὑπηρεσίας ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Αἱ ἠθικαὶ αὐτὰι διακρίσεις ἐξαιροῦσι τὸν ζῆλον, τὴν ἐξαιρετικὴν ἰκανότητα καὶ
τὴν ταχύτητα ἀντιλήψεως, τὸ ψυχικὸν της θάρρος, τὴν ἀφοσιώσιν της πρὸς τοὺς τραυ-
ματίας, τοὺς ὁποίους δὲν ἐγκαταλείπει, ἀλλὰ συντατίζει τὴν τύχην της μετ' αὐτῶν
καὶ ἐν στιγμαῖς κινδύνου αἰχμαλωσίας. Ἐν τῇ περιθάλλει ἀσθενῶν καὶ προσφύγων
δαπανᾷ ἐξ ἰδίων πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀπόρων καὶ ἀσθενῶν καὶ ὄρφανῶν παιδίων.

Ἀργυροῦν Μετάλλιον. Ἄλλ' ἀναγνωρίσασα ἡ Ἀκαδημία τὰς ὑπηρεσίας τῆς
Ἰουλίας Ἀνδρεάδου καὶ τῆς Μαρίας Ἀντωνοπούλου διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ Μαν-
ρογενεῖου βραβείου, δὲν ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ τὰς ἐκτάκτους πρὸς τὴν πατρίδα
ὑπηρεσίας ἄλλης ἐξαιρέτου Ἑλληνίδος, τῆς Κυρίας Ἑλένης Τρικούπη, τὸ γένος
Κορδέλλα.

Ἡ Κυρία Ἑλένη Τρικούπη μετέσχεν ὡς ἀδελφὴ νοσοκόμος καὶ προϋσταμένη
ἀδελφῇ πάντων τῶν Ἑλληνικῶν πολέμων ἀπὸ τοῦ 1912, ἀνέπτυξε δὲ κατὰ τὴν μακρὰν
ταύτην ὑπηρεσίαν ἀκαταπόνητον προθυμίαν καὶ ζῆλον πρὸς πᾶσαν κατεῦθυνσιν περι-
θάλλεως καὶ ἀνακουφίσεως τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν, ἀναδεχομένη πᾶσαν
σχετικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐκτελοῦσα ταύτην μετὰ παραδειγματικῆς πειθαρχίας, εὐσυ-
νειδησίας καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος, ἀληθῆς ἀδελφῆ καὶ
μήτηρ. Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ χωρίου, ὅπου ὑπηρετεῖ, ἀποκρούει μετὰ τῶν
ὑπ' αὐτὴν ἄλλων τριῶν διακεκριμένων ἀδελφῶν τὴν πρότασιν τοῦ Γεν. Στρατηγείου,
ὅπως ἀποσυρθῇ καὶ ἐγκαταλείψῃ τοὺς τραυματίας της πρὸ τοῦ ἀπειλουμένου κιν-
δύνου τῆς αἰχμαλωσίας.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἶναι ὑπερήφανος, διότι εἰς τὰ μέταλλα τῶν Βαλκανικῶν
πολέμων τὸ μετάλλιον τῆς Βασιλίσης Ὀλγας, τὸ μετάλλιον τῆς περιγκίσισης Ἑλένης,
τὸ μετάλλιον τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας 1912-13, τὸ μετάλλιον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
(ἐπιδημιῶν καὶ ἀφοσιώσεως μετώπου), τὸ διασμμαχικὸν μετάλλιον, τὸ χρυσοῦν
ἀριστεῖον ἀνδρείας, τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος καὶ τὸ διεθνῶς ἐπίζηλον μετάλλιον
τῆς *Florence Nightingale* δύναται κατ' ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας νὰ προσθέσῃ
σήμερον καὶ τὸ ἰδικόν της Ἀργυροῦν μετάλλιον διὰ τὰς ἐξαιρέτους πρὸς τὴν
πατρίδα ὑπηρεσίας τῆς Κυρίας Ἑλένης Τρικούπη.

Ἡ Ἀκαδημία ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ἀπέβλεψε μετ' εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς

διακεκριμένας Ἑλληνίδας, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν χαλεπῶν ἀγώνων τῆς Πατρίδος ὀλοφύχως ὑπηρετήσαν παρὰ τὰ στρατενόμενα γενναῖα τῆς τέκνα συμπονοῦσαι καὶ συναγωνιζόμεναι τὸν εὐγενέστατον τῶν ἀγώνων, ἀπονέμουσα δὲ παρηγουρικῶς τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῆς δὲν σκοπεῖ μόνον νὰ ἀμείψῃ ἐπαξίως τὰς τιμωμένας, ἀλλὰ καὶ νὰ προβάλῃ ταύτας ὡς παραδείγματα εἰς τὰς νεωτέρας γενεάς.

Τοιοῦτο ὑπῆρξε τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ λῆγον ἔτος 1935, ὃ δὲ Γενικὸς Γραμματεὺς ἔχει καθῆκον νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ πρὸς πάντας τοὺς συναδέλφους διὰ τὴν ἀρωγὴν, τὴν ὁποῖαν προθύμως παρέσχον πρὸς εὖστοχον διεξαγωγὴν τοῦ πολυσχεδοῦς τούτου ἔργου, καὶ πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους διὰ τὸν ζῆλον αὐτῶν καὶ τὴν φιλοπονίαν. Ἰδιαίτεροι εὐχαριστίαι ὀφείλονται πρὸς τὴν Σύγκλητον καὶ ἐξαιρέτως πρὸς τὸν σοφὸν καὶ πολύτιμον Πρόεδρον.

Ἄλλ' ἢ ἔφευγῆ λογοδοσία εἶναι ἡ δεκάτη ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας καὶ σημειοῖ τὸν πρῶτον μικρὸν σταθμὸν τοῦ Ἀνωτάτου πνευματικοῦ καθιδρύματος τοῦ Ἔθνους.

Κατὰ τὴν πρώτην ταύτην δεκαετίαν ἡ Ἀκαδημία, ἐν ἀπολύτῳ συμπονοῖα τῶν μελῶν αὐτῆς, προσεπάθησε νὰ ἐργασθῆ κατὰ τρόπον συστηματικοῦντα καὶ προάγοντα τὸν ἐθνικὸν βίον, ἢ δὲ ἐμπιστοσύνη, ἢ ὁποῖα ὁσημέραι ἐδραιότερον ἐκδηλοῦται πρὸς αὐτήν, ἀποτελεῖ οὐχὶ μόνον ἀναγνώρισιν τῶν εἰλικρινῶν καὶ ἐθνικῶν αὐτῆς προθέσεων, ἀλλὰ καὶ πολυτιμώτατον στήριγμα διὰ τὴν συνέχειαν τῆς ἀποστολῆς τῆς ὡς ἀνωτάτου πνευματικοῦ συλλόγου τῆς πατρίδος.

Τὸ ἔργον τοῦτο δὲν δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ ἄνευ εἰλικρινῶν καὶ προθύμων συνεργατῶν οὐχὶ μόνον ἐντὸς ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀκαδημίας εὐρισκομένων, ἀπηλλαγμένων τῆς καθ' ἑξὶν μεμψιμοιρίας καὶ ὑποτιμήσεως πάσης ἐθνικῆς προσπαθείας καὶ μὴ ἀποστεργόντων τὴν πνευματικὴν πειθαρχίαν καὶ τάξιν, ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν πάσης προόδου.

Εἶναι δὲ ἐξαιρέτως εὐτυχῆς καὶ βαθύτατα εὐγνώμων ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν ὅτι τὴν δεκάτην ταύτην λογοδοσίαν αὐτῆς κατ' ἀνεξιχνίαστον βουλήν τῆς Θείας Προνοίας λαμπρύνει σήμερον διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἢ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Διαδόχου τοῦ θρόνου.

Βασιλεῦ,

Ἐπανῆλθες εἰς τὸν ἱστορικὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀληθῆς Βασιλεὺς καὶ ὄντως δίκαιος καὶ φιλόστοργος Ἀρχηγὸς τῆς ἐθνικῆς οἰκο-

γενείας, κατακτήσας τὰς ψυχὰς τῶν τέκνων Σου διὰ τῆς δικαιοσύνης Σου καὶ τῆς εἰλικρινοῦς Σου ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρίδα.

Κατέστης ἤδη σύμβολον τῆς ποθητῆς ἐθνικῆς ἐνότητος καὶ τῆς γαλήνης τοῦ τόπου καὶ διὰ τοῦ σκήπτρου Σου διαγράφεις τὰ θεμέλια τοῦ νέου ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εὐνομίας, τὸ ὅποιον ὡς ἐθνικὸς ἀρχιτέκτων θὰ ἀνεγείρῃς, προθύμως συνοικοδομοῦντος τοῦ λαοῦ Σου καὶ ἐν ἀγαστῇ πάντοτε συμπνοίᾳ καὶ ὁμονοίᾳ.

Κατ' ἀρχαῖον ἔθιμον αἱ μεγάλαι αὗται περιστάσεις τῆς συμφιλώσεως τῶν λαῶν ἢ τῶν πόλεων ἐωρτάζοντο καὶ διὰ κοπῆς ἀναμνηστικοῦ νομίματος φέροντος ὡς δεύτερον τύπον δύο σφιγγομένας δεξιὰς χεῖρας ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁμόνοια». Ἄς αἰσθητοποιήσῃ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ πρῶτον ἐκδοθησόμενον βασιλικὸν νόμισμα τὴν μεγίστην Σου πρᾶξιν τῆς ἐθνικῆς συμφιλώσεως.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογήσῃ τὸ μέγα Σου ἔργον καὶ ἡ Βασιλεία Σου νὰ ἀποβῆ περίοδος ἀκμῆς καὶ δόξης τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Γένοιτο!

ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Μετὰ ταῦτα ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἀνέγνωσε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν βραβείων, ἣτις, περιλαμβάνουσα τὰ τε ἤδη πρότερον προκηρυχθέντα καὶ μὴ ἀπονεμηθέντα ἀκόμη ὡς καὶ τὰ νέα προκηρυσσόμενα βραβεῖα, ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1936.

A. — Τάξις τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν

1ον Ἐν ἡ πλείονα βραβεῖα 20.000 δραχ. ἐν ὄλῳ, Ἐμμανουὴλ Μπενάκη, εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα ἢ τὸ Σωματεῖον, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν 1935-1936 ἤθελεν ἐκτελέσει τὰ περισσότερα καὶ σπουδαιότερα ἐν Ἑλλάδι ἔργα δι' εἰσφορῶν χρημάτων ἢ καὶ προσωπικῆς ἐργασίας πρὸς ἀναδάσωσιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων ἐπὶ τῶν ὄρεων, τῶν λόφων καὶ τῶν χειμάρρων κατὰ τὸ σύστημα τῶν τάφρων ἢ ἣθελε συντελέσει δι' ὀργανώσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῆς σκοπιμωτέρας ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν καὶ τῆς μειώσεως τῆς καταστροφῆς αὐτῶν ἐκ τῆς συλλογῆς κανσοξύλων καὶ τῆς ἀσκήσεως βοσκῆς. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936. Ἀπονομὴ τῶν βραβείων κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

2ον Βραβεῖον 10.000 δραχ. Ἐμμανουὴλ Μπενάκη, εἰς Σωματεῖον ἢ ἰδιώτην

ὅστις ἤθελεν ἐπιτύχει τὴν μεγαλειότεραν καὶ καλυτέραν παραγωγὴν ὄστρεων. Αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

3^{ον} Βραβεῖον 10.000 δρχ. Ἐμμανουὴλ Μπενάκη, εἰς τὴν καλυτέραν καὶ εὐρύτεραν καλλιέργειαν λίνου ἐν Ἑλλάδι ὡς ὕλης ὑφαντουργικῆς. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν ἀναγκαίων πιστοποιητικῶν ἐπισήμων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

4^{ον} Βραβεῖον 10.000 δρχ. Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, διδόμενον εἰς λειτουργούσας βιομηχανίας, αἵτινες συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῆς γεωργίας. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις ἀρμοδίων Ἀρχῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ὄργανώσεων εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

5^{ον} Βραβεῖον 36.000 δρχ. Θ. Ἀρεταίου, εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα Λουτροπόλεως, ὅστις θὰ παρουσιάσῃ **μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1936** τὰς καλυτέρας ἐγκαταστάσεις πρὸς θεραπείαν τῶν λουομένων καὶ θὰ ἐκτελέσῃ ἐξυγιαντικὰ ἔργα εἰς περιοχὴν Λουτροπόλεως. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

6^{ον} Βραβεῖον 6.500 δρχ. τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, εἰς τὸν προοδευτικώτερον ἐμφυτευτὴν νέου κήπου ἐσπεριδοειδῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἡπείρου κατὰ τὴν διετίαν 1935-1936. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

7^{ον} Βραβεῖον 6.500 δρχ. τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, εἰς τὸν προοδευτικώτερον ἐμφυτευτὴν νέου μηλεοκήπιον ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν διετίαν 1935-36. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

8^{ον} Βραβεῖον 13.500 δρχ. τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν Ἐλαιουργικὸν Συνεταιρισμόν, ὅστις ἤθελεν ἐπιτύχει τὴν οἰκονομικὴν παρασκευὴν

προϊόντων ἀνωτέρας ποιότητος. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

9^{ον} Βραβεῖον 6.000 δρχ. τοῦ **Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὄργανισμοῦ**, εἰς τὴν καλυτέραν ἐπιστημονικὴν μελέτην περὶ τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα παρόμοια τρόφιμα. Μελέται μετὰ τῶν σχετικῶν πειραμάτων ἐφαρμογῆς καὶ στατιστικῶν πινάκων ἐπιτυχίας εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

10^{ον} Βραβεῖον 13.500 δρχ. τῆς **Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος**, εἰς τὸν γαλακτοκομικὸν ἢ τυροκομικὸν Συνεταιρισμὸν, ὅστις ἤθελεν ἐπιτύχει τὴν οἰκονομικὴν παρασκευὴν καὶ συντήρησιν προϊόντων ἀνωτέρας ποιότητος. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

B. — Τάξις τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν

1^{ον} Βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας (**Χρυσᾶ Ἐπη Ἀδαμαντίου Κοραῆ**) παρεχόμενον κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους α') εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς εἰσηγηροὺς ἐξετάσεις των εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, β') εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις των εἰς τὰ Πανεπιστήμια, τὰς Ἀνωτέρας Σχολάς, τὸ Ἀρσάκειον καὶ τὰ Διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους, γ') εἰς τοὺς ἐπὶ ἑλληνομαθεῖα διακρινομένους ἀποφοίτους τῶν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν Ἑλληνικῶν Σχολείων ἑλληγόπαιδας καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν εἰς τὴν Νεοελληνικὴν γλῶσσαν. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 16ης Νοεμβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

2^{ον} Βραβεῖον 17.000 δρχ. τῆς **Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ζαγορισίων**, εἰς τὴν καλυτέραν συγγραφὴν περὶ τῆς καθόλου δράσεως τῶν Ἡπειρωτῶν ἐν γένει πρὸ καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Παλιγγενεσίας τῆς Ἑλλάδος. Μελέται εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

3^{ον} Βραβεῖον 15.000 δρχ. **Τάκη Κανδηλώρου**, εἰς τὸν Ἕλληνα τὸ γένος

επιστήμονα, ὅστις διέπρεπε παρ' ἡμῶν ἢ εἰς τὴν ξένην καὶ συνέτεινε, διὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ καθόλου, εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἱστορίας ἢ τῆς Ἀρχαιολογίας ἢ τῆς Νομισματικῆς. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

4^{ον} **Βραβεῖον 9.000 δραχ. Γ. Κυριακοῦ**, πρὸς συγγραφήν μονογραφίας περὶ τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἱστορίας τῆς Μεσσηνίας, ἀπὸ τῶν σταυροφοριῶν μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ὀλοσχεροῦς κατακτήσεως αὐτῆς τῷ 1715, ἀντλουμένης ἐκ τῶν πηγῶν μετὰ τῆς δεούσης μνείας αὐτῶν. Ἔργα εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

5^{ον} **Καλλιτεχνικὸν βραβεῖον 9.000 δραχ. Β. Λαμπίκη**, εἰς τὸν κάλλιστον ζωγραφικὸν πίνακα, τὸν ἔχοντα θέμα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἔργα δεκτὰ, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἀκαδημίας τεχνικοὺς ὄρους, **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

6^{ον} **Βραβεῖον 30.000 δραχ. Ἐμμ. Δ. Ροῦδου**, εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη (βιογραφικαὶ καὶ βιβλιογραφικαὶ πληροφορίες, κρίσεις ἄλλων περὶ τῶν ἔργων του). Μελέται εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1937**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1937. Ἡ καταβολὴ τῶν χρημάτων θὰ γίνῃ, κατὰ τὴν διαθήκην, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ βραβευθῆσομένου ἐκτύπωσιν τῆς διατριβῆς.

Γ. — Τάξις τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

1^{ον} **Βραβεῖον 10.000 δραχ. Ἀθηνᾶς Σταθάτου**, εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως τῆς ἀλιείας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἰχθυρῶν γλυκῶν ὑδάτων (λιμνῶν καὶ ποταμῶν). Μελέται εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

2^{ον} **Βραβεῖον 3.250 δραχ. Ἀθηνᾶς Σταθάτου**, εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῶν μέσων τῆς βελτιώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν Γραμμῶν. Μελέται εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

3^{ον} **Μαυρογένειον βραβεῖον 34.000 δραχ., ΑΡΕΤΗΣ Ἀθηνῶν καὶ**

Πειραιῶς, εἰς ἄτομον ἢ οἰκογένειαν ἢ Ἀγαθοεργὸν Σωματεῖον, διακρινόμενον διὰ συνεχεῖς μετ' αὐτοθυσίας πράξεις ὑπὲρ τοῦ πλησίον ἢ τῆς κοινωνίας ἢ καὶ διὰ μεμονωμένην ὅλως ἐξαίρετον πράξιν αὐτοθυσίας ἢ ἀρετῆς. (Ἡ συγγραφικὴ ἢ ἐπισημονικὴ δρᾶσις δὲν λογίζεται πρὸς ἀπονομὴν τοῦ βραβείου). Τὸ ἄτομον δέον νὰ ζῆ ἢ τὸ Σωματεῖον νὰ ἐδρεύῃ ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πειραιεῖ καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῶν ἢ τοῦλάχιστον αὐτόθι, νὰ ἐξετέλεσε τὴν ἀξίαν βραβείου πράξιν, ἀνεξαριτήτως φυλῆς καὶ θρησκευμάτος. Αἰτήσεις ἢ συστάσεις περὶ ἀπονομῆς τοῦ βραβείου ὑποβάλλονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ ἐπισήμων ἀρχῶν, ἰδρυμάτων, ὀργανώσεων, συλλόγων, σωματείων ἢ ὁμίλων ἀνθρώπων, ὧν αἱ ὑπογραφαὶ δεόντως ἐπικυροῦνται, ἢ καὶ ὑπὸ μέλους τῆς Ἀκαδημίας, συνοδευόμεναι ὑπὸ πιστοποιητικῶν ἀρμοδίως κεκυρωμένων **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ βραβείου τὴν 16ην Δεκεμβρίου 1936.

Πρὸς ἴδρυσιν νέων βραβείων κατέθεσαν χρήματα ὁ κ. Σπῦρος Λοβέρδος, ὁ συνταξιούχος καθηγητῆς Ἐμμανουὴλ Τρίμπαλης καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Ἀγγελική.